

har, i Parenthes sagt, med Hensyn til Spørgsmaalet om Commissioner en fuldstændig modsat Mening af den, der fra anden Side er bleven fremsat; jeg tror, at der ad denne Vej, som jo i mange andre Henseender følges, vil kunne opnaaes et godt og grundigt Underlag for en Sags senere Behandling. Jeg tror altsaa ganske vist ikke, at dette Punkt for mig vil frembyde nogen særlig Banffelighed. Jeg kan ikke tale om, hvorledes den nuværende Minister, og endnu mindre kan hverken han eller jeg tale om, hvorledes fremtidige Ministre ville stille sig i saa Henseende. Jeg kan sikkert for mit eget Bedkommende sige, at jeg, hvis jeg var Minister, ikke vilde tage i Betænkning at bruge mere end de 1,500 Rd., men det er jo ikke mig, der kommer til at tage Bestemmelse derom; det bliver en ganske anden Mand, og man kan altsaa ikke være sikker paa, hvorledes det vil gaae. Jeg synes imidlertid ikke, at der er nogen rimelig Grund til at stille Sagen saaledes; jeg nægter ikke, at jeg med den største Overræffelse har seet, at der skjulte sig, jeg vil ikke sige, som man ellers pleier at sige, en Slange i Græsset, men en Slags Dverenskøft under denne Nedsættelse, og nu opdager man, at der endda er Noget, man ikke har saaet med, som med Et hæver denne lille Linie op til et vist Hødepunkt; der har fundet en Dverenskøft Sted, og den skulde være hindende. Jeg troede, at, naar der var en Dverenskøft om saadanne Ting, saa kunde man nærmest tænke sig en Dverenskøft imellem Udvalget og Ministeren, og dette kunde jeg finde meget rimeligt. Vi have oftere havt det Tilfælde, at der om slige Punkter er foregaaet en Forhandling mellem Ministeren og Udvalget, og man har da anført, at nu var dette Punkt saaledes afgjort i Genhold til en Dverenskøft; men naar der tales om en Dverenskøft mellem Medlemmer, saa tænker man sig derved virkelig ikke Under, end at de paa det Standpunkt, hvorpaa de stode, vare blevene enige om, at det, de fremsatte, var rigtigt, men ikke under nogen anden Forudsætning, end den, at de maatte have deres Frihed til at kunne paavirkes ved det, der blev oplyst under Forhandlingerne. Man har aldrig tænkt sig, at

en saadan Dverenskøft skulde opstilles som et Medusabillede, naar de paagældende Medlemmer under Forhandlingerne vare ifærd med at blive overbeviste af bedre Grunde; dette vilde jeg finde i højeste Grad besynderligt og urimeligt. Derimod synes det rigtignok, at man, medens man i dette Udvalg har afsluttet et saadant ganske specielt Compromis om disse 1,500 Rd., der efter min Overbeviisning i Realiteten ikke er 4 ø værd, fordi jeg er overbevist om, at det samme Resultat vil komme frem baade paa den ene og paa den anden Maade, ikke har foranstaltet nogen egentlig Dverenskøft med Kirkeministeren, det vil sige ikke en Dverenskøft, som nærmere forklarer Sagen; thi den hele Sag ligger jo egentlig, som man siger, paa den flade Haand. Vil man have, at det Commission, der er nedsat, skal standse sine Arbejder og blive staaende som en Marmorstue eller Sligt — jeg bruger et saa stort Billede, det er paa Grund af min Interesse for Sagen, og jeg kan maaffee faae Beundrere derfor — vil man have denne Commission standset i sin Virksomhed? Dette kan jeg dog ikke antage er Meningen, det vilde ialfald være lidet tilfredsstillende. Spørger man nu altsaa Ministeren, hvad det er, der staaer tilbage af denne Commissions Arbejder, saa vil han være istand til at sige, hvad enhver fornuftig Mand vil kunne indsee: Der er ikke Stygge af Rimelighed for, at 21 Mænd, som ellers paa forskjellig Viis ere bestjæftigede og hvoraf ovenikjøbet en stor Deel ere Medlemmer af Rigsdagen, som dog ogsaa kan give dem Nøt at bestille, i Løbet af mindre end en Maaned skulde kunne slutte saa betydelige og vigtige Sager som dem, der her er Spørgsmaal om, og blive enige om Betænkningens Affattelse. Nu kan man regne sig til, at der er saa og saamange Medlemmer, som skulde have deres Reise betalt, og skulde have Diæter for den Tid, de opholde sig her; dernæst er der Spørgsmaal om at lade Forhandlingerne optage stenograhisk og trykke saa og saamange Exemplarer. Alt dette kan man faae fuldstændig Oplysning om hos Cultusministeren; men jeg tør da paaatae, at man ikke vil kunne komme ud af det med 1,500 Rd. Det kan være et Spørgsmaal,